

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁRSKE/PREZENČNÉ ŠTÚDIUM

2013-2017

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Manuela Stoynov

Porovnanie podmienok pre vznik a prevádzkovanie živnostenského podnikania v Českej a Slovenskej republike

Praha 2017

Vedoucí bakalářské práce:

PaedDr. Slavomír Novotný PhD.

JAN AMOS KOMENSKÝ UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR FULL-TIME STUDIES

2013-2017

BACHELOR THESIS

Manuela Stoynov

Comparison of conditions for the establishment and operation of trade
business in the Czech Republic and Slovakia

Prague 2017

The Bachelor Thesis Work Supervisor:

PaedDr. Slavomír Novotný PhD.

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne 22.2.2017

Manuela Stoynov

ANOTACE

Cieľom mojej bakalárskej práce je porovnanie podmienok prevádzkovania živností v Českej a Slovenskej republike a hlbšia analýza živnostenského zákona v oboch krajinách. Práca čitateľov oboznamuje s právnou úpravou živností v Českej republike a následne ju porovnáva zo Slovenskou právnou úpravou na jednotlivých konkrétnych príkladoch živností.

KLÍČOVÁ SLOVA

bezúhonnosť, odborná spôsobilosť, podmienky, podnikateľ, živnostenský zákon, živnostenský úrad, živnostenská kontrola, živnostenské oprávnenie

ANNOTATION

The aim of my thesis is the comparison of operating conditions of trade in the Czech and Slovak Republic and deeper analysis of trade law in both countries. The work introduces readers to the trade legislation in the Czech Republic and then compares it to the Slovak legislation on concrete examples.

KEYWORDS

competence, conditions, entrepreneur, integrity, trade act, trade inspection, trade license, trade licensing office

OBSAH

ÚVOD	7
1 ŽIVNOSTENSKÉ PODNIKANIE VŠEOBECNE	8
1.1 Pojem živnosť.....	8
1.2 Živnostenský zákon.....	8
1.3 Negatívne vymedzenie živnosti.....	9
1.4 Subjekty oprávnené vykonávať živnosť.....	10
2 PREVÁDZKOVANIE ŽIVNOSTI V ČR	12
2.1 Pozitívne vymedzenie živnosti.....	12
2.2 Znaký živnostenského podnikania.....	12
3 PODMIENKY PREVÁDZKOVANIA ŽIVNOSTI V ČR	15
3.1 Všeobecné podmienky.....	15
3.1.1 Svojprávnosť.....	16
3.1.2 Bezúhonnosť.....	17
3.2 Zvláštne podmienky prevádzkovania živnosti.....	19
3.2.1 Odborná a iná spôsobilosť.....	19
3.2.2 Odborná prax.....	22
3.2.3 Preukazovanie odbornej spôsobilosti.....	25
4 POROVNANIE PODMIENOK PREVÁDZKOVANIA ŽIVNOSTI V SR A ČR	29
4.1 Živnostenský zákon.....	29
4.1.1 Poplatky pri založení živnosti v ČR a SR.....	29
4.3 Niektoré rozdiely v prevádzkovaní živností.....	32
4.3.1 Osvedčenie o živnostenskom oprávnení.....	32
4.3.2 Žiadosť o koncesiu.....	32
4.3.3 Živnostenská kontrola.....	33
4.3.4 Zánik živnostenského oprávnenia.....	34
4.3.5 Neoprávnené podnikanie.....	35
4.3.6 Rozdiely v podmienkach prevádzkovania živnosti na konkrétnych príkladoch.....	36
4.4 Podnikanie občana SR v ČR.....	41
4.5 EET, ERP, VRP.....	43
ZÁVER	45
ZOZNAM POUŽITÝCH ZDROJOV	46
ZOZNAM SKRATIEK	49
ZOZNAM TABULIEK	50
ZOZNAM PRÍLOH	51

ÚVOD

Na úvod by som chcela vysvetliť, z akej príčiny som si vybrala tému svojej bakalárskej práce. Tento dôvod je veľmi jasný. Téma je mi veľmi blízka, pretože členovia mojej rodiny vykonávajú dlhodobu podnikateľskú realitnú činnosť na Slovensku. Keďže som sa pohybovala v podnikateľskom prostredí celý život, spozorovala som, že na prevádzkovanie živnosti je nutné splniť určitý rad všeobecných a osobitných podmienok. Tieto podmienky a odborná spôsobilosť sú však v každom štáte iné a často sa menia tým, že sa zákony novelizujú. Nemalé množstvo mladých ľudí má v dnešnej dobe tendenciu venovať sa podnikateľskej činnosti. Mnoho z nich si však úplne neuvedomuje, čo všetko je preto nutné vykonať a akú odbornú spôsobilosť musia splniť. Osoby, ktoré sa chystajú podnikat' alebo už podnikateľskú činnosť vykonávajú, by mali byť neustále informované o aktuálnom dianí a platných právnych normách v štáte, v ktorom podnikanie prevádzkujú. To platí rovnako pre osoby podnikajúce ako v Česku, tak aj na Slovensku. Keďže tieto dve krajiny dlhú dobu tvorili jednotný Česko-slovenský štát, právna úprava živnostenského podnikania je v oboch krajinách veľmi podobná. Táto podobnosť sa premietla do hlavnej platnej právnej normy - živnostenského zákona, ktorý bol pôvodne prijatý ešte počas Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, a následne sa z neho vytvorili živnostenské zákony oboch štátov. Napriek veľkej podobnosti tohto zákona, existujú stále odlišnosti v určitých podmienkach pre prevádzkovanie živností v tom - ktorom štáte. Hlavným cieľom mojej bakalárskej práce je hlbšie rozobrať českú právnu úpravu a poukázať na niektoré rozdiely v právnej úprave živností a taktiež na rozdiely v osobitných podmienkach a v odbornej spôsobilosti v oboch krajinách. V prvej, druhej a tretej časti mojej práce sa budem venovať analýze živností v Českej republike. V poslednej časti mojej práce, na základe metódy porovnávania, opíšem rozdiely v živnostenskom zákone a v podmienkach pre prevádzkovanie živností v oboch krajinách na konkrétnych príkladoch dvoch viazaných živností. Cieľom tejto bakalárskej práce nie je zistenie faktu, v ktorom z týchto dvoch štátov je výhodnejšie založiť si živnosť a podnikat', ale podať nestranný pohľad na danú problematiku. Pre niektorých podnikateľov je výhodnejšie podnikat' v Česku a pre niektorých na Slovensku.

1 ŽIVNOSTENSKÉ PODNIKANIE VŠEOBECNE

1.1 POJEM ŽIVNOSTĚ

Na začiatku mojej práce je nutné definovať základné pojmy, ktoré sa týkajú živnostenského podnikania a majú bezpodmienečný význam. V Českej republike i na Slovensku sa živnosťou rozumie sústavná činnosť, ktorá je vykonávaná samostatne, pod vlastným menom a vždy na vlastnú zodpovednosť. Táto činnosť musí prebiehať za účelom dosiahnutia cieľavedomého zisku a za podmienok ustanovených zákonom. Pojem živnosť definuje priamo zákon č.455/1991 Sb., o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v § 2.

1.2 ŽIVNOSTENSKÝ ZÁKON

Živnostenský zákon nadobudol účinnosť dňom 1.1.1992 a stal sa tak hlavným verejnoprávnym predpisom, ktorý upravoval živnostenské podnikanie v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike. Ako už vieme z histórie, ČSFR sa v roku 1993 rozdelila na dva samostatné štáty Českú republiku a Slovenskú republiku. Živnostenský zákon však ostal platný v oboch krajinách dodnes a aj napriek neustálym novelám je podobnosť živnostenského práva v oboch štátoch veľmi viditeľná.

Živnostenský zákon sa pokladá za univerzálnu právnu normu pre všetkých podnikateľov, ktorí podnikajú v jeho rámci. Stanovuje im základné práva a determinuje základné povinnosti a podmienky pre ich podnikanie. Formuje aj ich zodpovednosť a vytyčuje pravidlá pre kontrolu týchto povinností a podmienok. Túto kontrolu vykonávajú v Českej republike živnostenské úrady, ktorými sú odbory obcí s rozšírenou pôsobnosťou v rámci preneseného výkonu štátnej správy.

Právna úprava živnostenského podnikania v § 1 živnostenského zákona však v žiadnom prípade neznamená, že táto oblasť podnikania je upravená výlučne a iba živnostenským zákonom. Podmienky živnostenského podnikania a kontrola ich dodržiavania sú upravené radom ďalších platných právnych predpisov.

Na niektoré z nich živnostenský zákon aj priamo odkazuje.

1.3 NEGATÍVNE VYMEDZENIE ŽIVNOSTI

Aby nedošlo ku konfliktu či nesúladiu pri zakladaní živnosti, živnostenský zákon veľmi presne definuje, ktorú činnosť je možné považovať za živnosť a ktorá pod živnosť nespadá. Keďže § 3 tohto zákona menuje nespočetné množstvo činností, ktoré nie sú živnosťou, popíšem v krátkosti iba niekoľko z nich.

Čo teda nie je živnosťou ? Za živnosť sa s určitosťou nemôže považovať prevádzkovanie činností, ktoré sú vyhradené zákonom štátu alebo právnickej osoby určenej osobitým právnym predpisom. Napríklad správa štátnych hmotných rezerv môže zo zákona o pôsobnosti štátnych hmotných rezerv zaisťovať obmenu, pôžičku, predaj, skladovanie, či ochraňovanie a kontrolu štátnych hmotných rezerv, ale nemôže byť považovaná za živnosť. Následne pod živnosti nespadá činnosť pri výkone povolanií psychológov, či veterinárnych lekárov, advokátov, znalcov, tlmočníkov, autorizovaných architektov, finančných a daňových poradcov a množstvo iných. Napríklad činnosť advokátov je upravená zákonom č.85/1996 Sb., o advokácii. Tento zákon preto presne stanovuje, ktoré osoby môžu poskytovať právne služby a ktoré na to nie sú oprávnené. Činnosť bánk a pobočiek zahraničných bánk alebo iných platobných inštitúcií taktiež nespadá pod živnostenské podnikanie. Je určite dôležité podotknúť, že Česká národná banka má špecifické postavenie a podľa zákona č.6/1993 Sb., je ústrednou bankou v Českej republike. Česká národná banka má množstvo významných kompetencií, pod ktoré spadá menová politika, výdaj bankoviek a mincí vrátane celkového riadenia peňažného obehu a finančnej stability. Ostatné banky sú iba akciové spoločnosti, ktoré prijímajú vklady a poskytujú úvery na základe oprávnenia od Českej národnej banky.

Pre množstvo mladých nádejných podnikateľov môže byť zavádzajúce, ak považujú niektoré činnosti za totožné s živnostenským podnikaním len preto, lebo spĺňajú niektorú z podmienok živnosti. Je nutné si dávať pozor na to, že ak je nejaká činnosť vykonávaná samostatne, či za účelom zisku, nemusí to ešte znamenať, že je živnosťou. Aby činnosť bola živnosťou, musí splniť všetkých 6 znakov živnosti.

Fakt, či sú naplnené všetky znaky živnosti, preskúmajú živnostenské úrady pri podozrení, že by sa mohlo jednať o neoprávnené podnikanie. Stačí, ak nie je naplnený jediný znak živnosti, a o živnostenské podnikanie sa nejedná.

1.4 SUBJEKTY OPRÁVNENÉ VYKONÁVAŤ ŽIVNOST'

Živnostenský zákon v § 5 určuje subjekty, ktoré po naplnení daných podmienok majú právo prevádzkovať v Českej republike živnosť a získať tak živnostenské oprávnenie. Pre tieto osoby je zavedená legislatívna skratka „podnikateľ“. Môže to byť fyzická alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená prevádzkovať živnosť.

Podľa § 420 NOZ je považovaný za podnikateľa ten, kto samostatne vykonáva na vlastný účet a zodpovednosť zárobkovú činnosť živnostenským alebo iným spôsobom za účelom činiť tak sústavne a za účelom dosiahnutia určitého zisku. Pojem podnikateľ je však v zmysle živnostenského zákona užším pojmom ako v zmysle NOZ. V prípade podnikateľa v zmysle živnostenského zákona sa jedná iba o osoby, ktoré podnikajú na základe živnostenského oprávnenia.

Živnostenský zákon rozdeľuje podnikateľov do dvoch základných skupín: fyzické a právnické osoby. Ďalej rozoznávame tuzemských a zahraničných podnikateľov. Za zahraničné osoby sa považujú fyzické osoby, ktoré nemajú bydlisko v Českej republike alebo právnické osoby ktoré na území ČR nemajú sídlo. Za osobu českú resp. tuzemskú sa teda považuje fyzická osoba s bydliskom alebo právnická osoba so sídlom v ČR. Bydliskom sa pre účely živnostenského zákona rozumie miesto trvalého pobytu.

Pre zahraničné fyzické osoby z tretích zemí vyplýva povinnosť zo zákona o pobyte cudzincov na území Českej republiky mať pre tento pobyt povolenie.

Tieto osoby preto musia doložiť k ohláseniu živnosti a k žiadosti o koncesiu doklad o tom, že im bolo pridelené vízum k pobytu v dĺžke nad 90 dní alebo dané povolenie k dlhodobému pobytu. Nikdy sa to ale nevzťahuje na podnikajúce zahraničné osoby, ktoré vykonávajú a prevádzkujú svoju živnosť prostredníctvom organizačnej zložky svojho závodu.

Čo sa týka osôb, ktorým bol udelený azyl, poprípade doplnková ochrana, tieto osoby môžu prevádzkovať živnosť za rovnakých podmienok ako občania Českej republiky. Tie isté podmienky platia aj pre ich rodinných príslušníkov. V prípade ak má podnikateľ povinnosť predložiť živnostenskému úradu doklad, ktorý potvrdzuje určité skutočnosti a tento doklad je vyhotovený v inom jazyku, ako je jazyk český, podnikateľ je povinný predložiť doklad vždy s jeho úradným prekladom.

Tento preklad musí byť vyhotovený tlmočníkom, ktorý je zapísaný do zoznamu znalcov a tlmočníkov. Veľmi dôležitým krokom je overenie pravosti podpisu a pečiatky na predkladaných originálnych zahraničných dokumentoch.

Toto presne vyjadruje ustanovenie §5 a je popísané v dôvodovej správe k živnostenskému zákonu:

„Ustanovení vyjadřuje především zásadu, že živnostenskému zákonu budou podléhat jak fyzické, tak i právnické osoby. V druhé řadě pak vyjadřuje, že právo provozovat živnost získá každá z nich, splní-li podmínky stanovené tímto zákonem. Návrh zákona tak konstruuje - v souladu s čl. 13 Ústavy a čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (ústavní zákon č. 23/1991 Sb.) - nárok na vydání živnostenského listu (nyní na získání živnostenského oprávnění) pro každého, kdo splní předepsané podmínky. Omezení v uvedeném směru je dáno pro ty případy, kdy z důvodů veřejných zájmů vyžaduje provozování živnosti státní povolení (koncese). Případy veřejného zájmu lze charakterizovat potřebou zvýšené ochrany života, zdraví a majetku, minimalizací jednostranných rizik, i potřebou zvláštní spolehlivosti (důvěry), jež vyžaduje výkon některých živností. Z těchto důvodů návrh nekoncepuje nárok ze zákona na udělení koncese (jako je tomu u ohlašovacích živností) a ponechává otázku, zda má být koncese udělena, na posouzení živnostenského úřadu.¹

Z ustanovenia §5 odst.1 môžeme konštatovať, že subjektom pre výkon živnostenského podnikania môžu byť teda aj právnické osoby, u ktorých hlavný predmet činnosti nie je podnikateľská činnosť. Za tieto právnické osoby môžeme považovať napríklad rôzne občianske združenia či charitatívne ústavy alebo cirkvi. Prekvapujúcou informáciou je, že cudzinci majú právo prevádzkovať živnosť ako osoby české za rovnakých podmienok v rovnakom rozsahu. Tieto osoby však musia mať trvalé bydlisko na území Českej republiky.

¹ Citace z důvodové zprávy k §5 zákona č.455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

2 PREVÁDZKOVANIE ŽIVNOSTI V ČR

2.1 POZITÍVNE VYMEDZENIE ŽIVNOSTI

Ako som už spomínala predtým, živnosť je charakterizovaná niekoľkými znakmi, ktoré musí podnikateľ naplniť súčasne, aby sme mohli jednoznačne konštatovať, že sa jedná o podnikanie v rámci živnostenského zákona. Týchto znakov je 6 a v tejto časti svojej práce popíšem každý jeden z nich. Do konca roku 2013 upravoval obchodný zákonník všeobecne definíciu podnikania. Jedná sa o zákon č.513/1991 Sb., ktorý popisoval päť základných znakov nutných pre živnostenské podnikanie. V januári v roku 2014 však nastala rapidná zmena. Od 1.1.2014 začal platiť nový občiansky zákonník, ktorý upravuje problematiku živnostenského podnikania, ktorá bola obsiahnutá v obchodnom zákonníku. Problémom je ale , že priama definícia podnikania v ňom nie je obsiahnutá.

2.2 ZNAKY ŽIVNOSTENSKÉHO PODNIKANIA

Prvý znak, ktorý musí činnosť spĺňať, aby sa mohla stať živnosťou, je jednoznačne sústavnosť. Jedná sa o to, že daná činnosť má trvalý charakter a je vykonávaná v pravidelných intervaloch a opakovane. Môžeme tvrdiť, že interval opakovania môže byť aj raz za 12 mesiacov, čiže raz za jeden kalendárny rok. Za takúto činnosť pokladáme napríklad sezónny predaj či predaj veľkonočných vajícok počas sviatkov. Ak však v konkrétnej činnosti nebudú presvedčivo udané dôvody pre dlhší časový interval, periodicita činnosti by nemala prekračovať jeden rok. Taktiež musíme brať do úvahy fakt, že subjekt má záujem o opakovanie tejto činnosti. Nejedná sa tak o činnosť náhodnú a je zrejmé, že subjekt chce vykonávať činnosť sústavne. Niektoré ciele vyžadujú dlhšiu dobu na ich realizáciu, napríklad realizácia stavby podnikateľského centra. Tieto činnosti sa však tiež považujú za sústavné. Výklad znaku sústavnosti má taktiež prelomový význam pri posudzovaní neoprávneného podnikania.

Za druhý znak sa považuje samostatnosť. Naplnenie tejto podmienky môže byť veľmi problematické a nikdy nie je absolútne. Samostatnosť je základným znakom podnikateľskej činnosti a odlišuje ju od zamestnaneckého vzťahu. Samostatnosť

podnikateľa je daná tým, že výkon činnosti je organizovaný a riadený osobou podnikateľa, u ktorej bola daná činnosť objednaná. Podnikateľ má tak právo rozhodovať o spôsobe, rozsahu, dobe a mieste tejto činnosti. Znak samostatnosti nikdy nie je absolútne naplnený, pretože podnikateľ je pri prevádzkovaní svojej činnosti viazaný právnymi predpismi a zmluvnými vzťahmi. Tieto problémy s naplnením tohto znaku môžu vzniknúť najmä pri obmedzení samostatnosti podnikateľa. Samostatnosť je dôležitým znakom pri odhaľovaní skrytého pracovného pomeru, čo je dané zákonom č.262/2006 Sb., zákonníka práce.

Za tretí znak sa považuje výkon podnikateľskej činnosti pod svojim vlastným menom.

Hlavnou podstatou tohto znaku je to, že činnosť musí byť vykonávaná pod firmou ktorá je zapísaná v obchodnom registri. Ak sa jedná o fyzické osoby, ktoré tam nie sú zapísané, je činnosť vykonávaná po menom fyzickej osoby s prípadným dodatkom alebo pod menom osoby, ktorá je zapísaná do verejného registra. Nie je dôležité, či danú činnosť vykonáva podnikateľ alebo ním poverená osoba. Znak vykonávania činnosti pod vlastným menom veľmi úzko súvisí so znakom samostatnosti. Za živnosť sa totiž nepovažuje tá činnosť, ktorá je vykonávaná subjektom po iným menom, ako svojim. Ak subjekt vykonáva činnosť pod iným menom, tak by sa mohlo jednáť o skrytý zamestnanecký pomer.

Nasledujúcim veľmi dôležitým znakom vykonávania podnikateľskej činnosti je vlastná zodpovednosť. Tento znak nám určuje to, že podnikateľ musí vždy niesť zodpovednosť za svoje uzatvorené záväzky, či porušenie právnych noriem. Podnikateľ taktiež zodpovedá za výsledok svojej podnikateľskej činnosti a za danú činnosť ručí celým svojim majetkom. Fyzické osoby teda ručia za svoj fyzický majetok a právnické osoby ručia za svoj obchodný majetok. Dalo by sa skonštatovať, že živnosť je prevádzkovaná na vlastný účet a vlastné ohrozenie.

Piatym znakom živnosti je dosiahnutie určitého zisku. Tento znak je najviac diskutabilný, čo sa týka prevádzkovania živnostenského podnikania. Rozhodujúcim faktorom je to, či podnikateľ mal úmysel dosiahnuť svojou činnosťou zisk alebo nie. V niektorých prípadoch totiž môže nastať situácia, kedy podnikateľ mal úmysel dosiahnuť

zisk, ale skončil v strate. Podstatné ale je, že pri zahájení svojej činnosti, chcel dosiahnuť zisk.

Zisk, ako hospodárska výhoda, môže byť u právnickej osoby posudzovaná aj z hľadiska dosiahnutia výhody pre ostatných členov danej právnickej osoby.

Všetky uvedené znaky sú zhodné s všeobecnou definíciou podnikania, ktorá je uvedená v § 2 bývalého obchodného zákonníka (zákon č.513/1991 Sb.), ktorý bol zrušený k 1.1.2014. Živnosť je však užším pojmom, preto živnostenský zákon zaviedol pre definíciu živnosti ešte jeden dodatočný znak. Tento znak vyjadruje to, že živnosť je činnosťou, ktorá je vykonávaná za podmienok stanovených živnostenským zákonom.

Živnosťou teda nie je činnosť, u ktorej je podnikanie upravené v inom právnom predpise. Tento posledný znak je úzko spätý s negatívnym vymedzením živnosti.

3 PODMIENKY PREVÁDZKOVANIA ŽIVNOSTI V ČR

3.1 VŠEOBECNÉ PODMIENKY

„Všeobecné podmínky provozování živnosti fyzickými osobami jsou podmínky uvedené v § 6 odst. 1 (zásadně plná svéprávnost a bezúhonnost). S jejich splněním je spojen vznik i trvání živnostenského oprávnění.²

Živnostenský zákon určuje, že všeobecné podmienky prevádzkovania živnosti musí spĺňať fyzická osoba, ktorá sa domáha koncesie alebo ohlasuje živnosť, eventuálne je zodpovedným zástupcom podnikateľa. V prípade, že ohlasovateľ nespĺní ľubovoľnú všeobecnú podmienku prevádzkovania živnosti, smeruje to k rozhodnutiu o tom, že živnostenské oprávnenie ohlásením nevzniklo, alebo že ohlasovateľ nespĺnil podmienky pre vznik živnostenského oprávnenia.

Nesplnenie všeobecných podmienok prevádzkovania živnosti u koncesovaných živností vedie pochopiteľne k odmietnutiu žiadosti o koncesiu. Ak nastane jav, že v procese prevádzkovania živnosti prestane spĺňať všeobecné podmienky obligatórne ustanovený zodpovedný zástupca, musí podnikateľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá je 15 dní, ustanoviť iného zodpovedného zástupcu, ktorý vyžadované predpoklady spĺňa.

Ak sa tak nestane, živnostenský úrad záväzne začína konanie o pozastavení prevádzkovania živnosti. Neuskutočnenie všeobecných podmienok prevádzkovania živnosti u podnikateľa zásadne nie je možné, na rozdiel od zvláštnych podmienok, nahradiť ustanovením zodpovedného zástupcu. V prípade pokračovania v prevádzkovaní živnosti po úmrtí podnikateľa zákon stanovuje, že niektorí v zákone explicitne uvedení pokračovatelia, ak nespĺňajú všeobecné podmienky prevádzkovania živnosti podľa § 6, sú povinní bez meškania ustanoviť zodpovedného zástupcu. Zrejme z dôvodov umožnenia kontinuity podnikateľskej činnosti, zakotvuje určitú odchýlku z povinnosti splnenia všeobecných podmienok prevádzkovania živnosti pre osoby, ktoré následne pokračujú v prevádzkovaní živnosti po zosnulom podnikateľovi. Právnická osoba legitimuje splnenie všeobecných podmienok prevádzkovania živnosť u osoby zodpovedného zástupcu, ak ho ustanovuje.

² Citace k§ 6 ods. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

3.1.1 SVOJPRÁVNOST'

Svojprávnosť by sa dala definovať ako spôsobilosť nadobúdať pre seba vlastným právnym konaním práva a zaväzovať sa k povinnostiam. V Českej republike zákon neumožňuje zbaviť človeka svojprávnosti, môže však dôjsť k jej obmedzeniu súdom. Všeobecnú podmienkou prevádzkovania živnosti podľa § 6 ods. 1 živnostenského zákona je plná svojprávnosť, ktorá sa zásadne vždy nadobúda plnoletosťou.

Plnoletosť znamená dosiahnutie veku 18 rokov. Ešte pred nadobudnutím plnoletosti sa plná svojprávnosť nadobúda jej emancipáciou alebo uzatvorením manželstva. K tomu, aby bola svojprávnosť priznaná, môže dôjsť len rozhodnutím súdu. Môže k tomu dôjsť na základe návrhu maloletého, staršieho ako 16 rokov, a to v tom prípade, ak osvedčí schopnosť sám sa živiť a obstarávať sám svoje záležitosti. S daným návrhom musí súhlasiť i zákonný zástupca maloletého. Právna norma určuje, že súd návrhu môže vyhovieť aj vtedy, ak je to z vážnych dôvodov v záujme maloletého. Zákonný zástupca maloletého môže taktiež podať návrh a súd môže návrhu vyhovieť v prípade, ak s tým maloletý súhlasí a ak je splnená podmienka, že maloletý osvedčil svoje schopnosti sám sa živiť a obstarávať svoje záležitosti.

Podmienku plnej svojprávnosti možno nahradiť privolením súdu k súhlasu zákonného zástupcu maloletého k samostatnému prevádzkovaniu podnikateľskej činnosti. Dalo by sa tvrdiť, že podľa spomínaného ustanovenia sa neploletý stáva spôsobilým k rokovaniam, ktoré sú spojené so samostatným prevádzkovaním obchodného závodu ak udelí maloletému súhlas jeho zákonný zástupca.

Na to, aby bol súhlas platný, je potrebné privolenie súdu. Toto privolenie nahrádza aj prípadnú podmienku dosiahnutia určitého veku, ak je pre konkrétnu zárobkovú činnosť daná zákonom. Všeobecnú podmienku prevádzkovania živnosti spočívajúcej v plnej svojprávnosti tak spĺňajú jednak osoby, ktoré sú plnoleté a sú oprávnené právne konať a taktiež osoby, ktoré síce plnoletosť nedosiahli, ale plná svojprávnosť im bola priznaná súdom. Túto podmienku je možné nahradiť privolením súdu k súhlasu zodpovedného zástupcu maloletého k tomu, aby maloletý samostatne prevádzkoval závod - v tomto prípade môže živnosť ohlásiť (resp. požiadať o koncesiu) aj osoba, ktorá pre nedostatok veku doteraz nenadobudla plnú svojprávnosť.

3.1.2 BEZÚHONNOSŤ

Ako druhú všeobecnú podmienku prevádzkovania živnosti považujeme bezúhonnosť. Podmienka bezúhonnosti je v zákone vymedzená negatívne. Kritériá pre posúdenie bezúhonnosti sa v priebehu doby menili. V súčasnej dobe sa za bezúhonnú pre účely živnostenského zákona nepovažuje osoba, ktorá bola právoplatne odsúdená pre trestný čin spáchaný úmyselne. Tento trestný čin musí byť spáchaný v súvislosti s podnikaním, alebo s predmetom podnikania, o ktorý žiada, alebo ktorý ohlasuje a v prípade, ak sa na ňu nehl'adí, akoby nebola odsúdená.

Dalo by sa povedať, že bezúhonnosť fyzickej osoby je teda hodnotená výhradne z hľadiska právoplatného odsúdenia pre trestný čin spáchaný úmyselne a človek ju stráca v momente spáchania trestného činu v súvislosti s podnikaním alebo s predmetom podnikania, o ktorý žiada, poprípade ktorý ohlasuje.

Z toho vyplýva, že nie je rozhodujúce, aký trest bol uložený alebo prípadné trvanie trestu odňatia slobody, ale výhradne to, či osoba bola právoplatne odsúdená pre trestný čin spáchaný úmyselne a že predmetný trestný čin bol spáchaný v súvislosti s podnikaním alebo s predmetom podnikania, ktorý osoba ohlasuje alebo o ktorý žiada.

Hlavným dôvodom pre prijatie tejto koncepcie posudzovania bezúhonnosti je právny názor vyslovený v náleze Ústavného súdu Pl. ÚS 35/08, podľa ktorého možno na účely živnostenského zákona stratiť bezúhonnosť iba za právoplatné odsúdenie pre trestné činy spáchané úmyselne, ktorých skutková podstata súvisí s predmetom podnikania.

Zostáva však zachovaný zákonný princíp, že právoplatné odsúdenie v hore uvedenom zmysle je z hľadiska posudzovania bezúhonnosti irelevantné, teda sa hľadí na osobu, akoby nebola odsúdená.

Existujúca úprava posudzovania bezúhonnosti vo svojom dôsledku vlastne vyjadruje, že bezúhonnosť sa posudzuje rozdielne podľa toho, či sa skúma v rámci ohlásenia živnosti (žiadosti o koncesiu) alebo v priebehu podnikania. Pri ohlásení živnosti (žiadosti o koncesiu) živnostenský úrad skúma na jednej strane to, či trestný čin (spáchaný úmyselne), pre ktorý bol ohlasovateľ (žiadateľ) odsúdený, bol spáchaný všeobecne v súvislosti s podnikaním a na druhej strane to, či bol spáchaný v súvislosti s predmetom podnikania, o ktorý táto osoba žiada alebo ktorý ohlasuje.

Ak sa však bezúhonnosť podnikateľa posudzuje v priebehu podnikania, živnostenský úrad skúma, či bol predmetný trestný čin spáchaný v súvislosti s podnikaním (pretože prepojenie s predmetom podnikania sa vzhľadom na znenie zákona skúma len vo fáze ohlásenia živnosti alebo žiadosti o koncesiu). Pokiaľ je ale podnikateľ právoplatne odsúdený za trestný čin spáchaný v súvislosti s predmetom podnikania, bude sa zrejme zároveň jednať o trestný čin spáchaný v súvislosti s podnikaním. Príkladom môže byť situácia, kedy podnikateľ, ktorý je držiteľom koncesie na výrobu a úpravu kvasného liehu, konzumného liehu a liehovín a ich predaj, je právoplatne odsúdený za trestný čin všeobecného ohrozenia, ktorého sa dopustil tým, že vyrábal a predával "pančovaný" alkohol, čím zapríčinil smrť niekoľkých osôb. Je zrejmé, že trestný čin spáchal v súvislosti so svojím predmetom podnikania, avšak zároveň aj v súvislosti so svojím podnikaním. Aj keď sa teda bezúhonnosť podnikateľov v priebehu podnikania neposudzuje na základe väzby spáchaného trestného činu na predmet podnikania, v danom prípade by mal podnikateľ stratiť bezúhonnosť vzhľadom na to, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s podnikaním.

Bezúhonnosť zodpovedného zástupcu živnostenský úrad posudzuje v rámci ohlásenia živnosti alebo žiadosti o koncesiu, prípadne v súvislosti s oznámením podnikateľa, že ustanovil zodpovedného zástupcu v priebehu podnikania, resp. pri koncesovaných živnostiach v rámci schvaľovania novoustanoveného zodpovedného zástupcu .

Z judikatúry: „*V předmětné věci s ohledem na čl. 26 odst. 1 a odst. 2 ve spojení s čl. 4 odst. 1 Listiny lze zákonodárcem v ustanovení § 6 odst. 2 písm. a) zákona č. 455/1991 Sb., ve znění zákona č. 167/2004 Sb., sledovaný záměr v řízení před obecným soudem, z něhož řízení o konkrétní kontrole norem vzešlo, dosáhnout omezením podmínky bezúhonnosti pro účely živnostenského zákona na ty trestné činy spáchané úmyslně, ať již samostatně nebo v souběhu s jinými trestnými činy (-), jejichž skutková podstata souvisí s předmětem podnikání, resp. s podnikáním obecně.*³

³ *Nález Ústavního soudu ze dne 7. 4. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 35/08, č. 151/2009 Sb., N 83/53 SbNU 51*

3.2 ZVLÁŠTNE PODMIENKY PREVÁDZKOVANIA ŽIVNOSTI

Zvláštne podmienky prevádzkovania živnosti sú v živnostenskom zákone pojaté ako špecifické podmienky stanovené pre prevádzkovanie živností remeselných, viazaných alebo koncesovaných. Termín "osobitné podmienky" je potrebné vnímať vo vzťahu k termínu "všeobecné podmienky", ktorý upravuje podmienky pre prevádzkovanie akejkoľvek živnosti fyzickými osobami. Zvláštnymi podmienkami prevádzkovania živnosti sú teda odborná spôsobilosť a iná spôsobilosť ako tá, ktorá je upravená všeobecnými podmienkami prevádzkovania živnosti. Zmeny právnej úpravy, ktorými toto ustanovenie prešlo, do neho postupne zapracovávali spôsoby posudzovania a preukazovania odbornej spôsobilosti vzťahujúce sa na prevádzkovanie živností vyžadujúcich preukázanie odbornej spôsobilosti a následne povinností podnikateľov zabezpečiť výkon niektorých živností odborne spôsobilými osobami.

3.2.1 ODBORNÁ A INÁ SPÔSOBILOSŤ

Zvláštnou podmienkou prevádzkovania živnosti je v prvom rade odborná spôsobilosť, teda spôsobilosť spočívajúca v odborných znalostiach a zručnostiach získaných absolvovaným vzdelaním, praxou alebo kombináciou oboch, prípadne zložením skúšky. Odborná spôsobilosť pre živnosti remeselné, viazané a koncesované je upravená v samostatných ustanoveniach (§ 21 a 22) a v prílohách 2, 3 a 5 živnostenského zákona. V niektorých prípadoch v nich nie sú požiadavky na odbornú spôsobilosť uvedené priamo vzdelaním alebo praxou, ale odkazuje sa na ustanovenie iného zákona, ktorý odbornú kvalifikáciu upravuje. Ide o odbornú spôsobilosť, ktorú vyžaduje živnostenský zákon od podnikateľa, fyzickej osoby alebo zodpovedného zástupcu pri vstupe do podnikania a až na niektoré výnimky, aj v priebehu celého prevádzkovania živnosti. Odbornú spôsobilosť musia splňať aj osoby, ktorými podnikateľ zabezpečuje výkon odborných činností spadajúcich do živností uvedených v prílohe č. 5 živnostenského zákona.

Inou spôsobilosťou vyžadovanou živnostenským zákonom sa rozumie splnenie iných ako všeobecných podmienok prevádzkovania živnosti alebo odbornej spôsobilosti.

Živnostenský zákon stanovuje inú spôsobilosť u niektorých koncesovaných živností. Jedná sa o splnenie podmienky spočívajúcej v dosiahnutí veku najmenej 21 rokov.

Iná spôsobilosť môže byť upravená aj osobitnými právnymi predpismi. Napr. zákon č. 111/1994 Sb. o cestnej doprave (ďalej len "zák. o cestnej doprave"), požaduje od podnikateľa cestnej motorovej dopravy prevádzkovej veľkými vozidlami splnenie finančnej spôsobilosti. Splnenie tejto podmienky má priamy vplyv na udelenie koncesie a aj na jej prípadné zrušenie. Extenzívny výklad § 7 ods. 1 pripúšťa aj možnosť, že osobitnou podmienkou prevádzkovania živnosti sú aj iné podmienky odbornej spôsobilosti, prípadne aj iné spôsobilosti, než tie, ktoré sú uvedené v živnostenskom zákone. Ide o podmienky kladené na podnikateľa pri prevádzkovaní živnosti osobitnými právnymi predpismi. Napr. § 86 zákona č. 326/2004 Sb. o rastlinolekárskej starostlivosti upravuje odbornú spôsobilosť pre nakladanie s prípravkami. V kontexte iných ustanovení živnostenského zákona je však potrebné vychádzať z toho, že ak živnostenský zákon požaduje splnenie osobitných podmienok prevádzkovania živnosti spočívajúcich v odbornej alebo inej spôsobilosti, jedná sa vždy o podmienky stanovené priamo v živnostenskom zákone, hoci v niektorých prípadoch stanovené aj odkazom na ustanovenie iného právneho predpisu.

Z dôvodovej správy k živnostenskému zákonu:

„Zvláštní požadavky na podnikatele se liší podle toho, zda jde o živnost řemeslnou, vázanou či koncesovanou, a týkají se převážně odborné způsobilosti, u koncesovaných živností též osobních vlastností, morální a profesionální spolehlivosti podnikatele.“⁴

V ods. č. 2 ustanovenie rieši situácie, kedy v priebehu trvania živnostenského oprávnenia alebo výkonu funkcie zodpovedného zástupcu dôjde k zmene právnej úpravy a nová právna úprava kladie vyššie požiadavky na odbornú spôsobilosť, spočívajúce v predĺžení doby požadovanej praxe. V uvedených prípadoch sa nevyžaduje od podnikateľa alebo zodpovedného zástupcu doloženie praxe.

Na zmeny požiadaviek na odbornú spôsobilosť spočívajúcu vo vzdelaní sa toto ustanovenie nevzťahuje. Ide v podstate o univerzálne prechodné ustanovenie umožňujúce

⁴ Citace z důvodové zprávy k zákonu č.455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

zachovanie existujúcich oprávnení. Ustanovenie ods. 2 sa aplikuje v prípade, že nová právna úprava, podľa ktorej sa požiadavky na odbornú prax zvyšujú, žiadne prechodné ustanovenie neobsahuje. Je však potrebné podľa neho postupovať aj v prípade, že prechodné ustanovenia v novej právnej úprave, ktorá požiadavky na odbornú prax oproti pôvodnej úprave zvyšuje, použitie ods. 2 nevylučujú.

Z dôvodovej správy k zákonu č. 167/2004 Sb.:

„Do § 7 se doplňuje obecné transformační ustanovení, jehož cílem je usnadnit pokračování v provozování živnosti v případech, kdy dojde ke změně požadavků na odbornou způsobilost na základě změny právní úpravy a fyzická osoba tuto živnost provozuje nebo je pro ni ustanovena jako odpovědný zástupce.“⁵

Môžeme tvrdiť, že z povahy veci vyplýva, že odbornú spôsobilosť môže spĺňať iba fyzická osoba. Ustanovenie v časti č.3 rieši prípady, keď u niektorých živností zákon požaduje doloženie odbornej spôsobilosti dokladom, ktorý je vydávaný iba podnikateľovi. Je jedno či už fyzickej alebo právnickej osobe. Úprava sa do zákona dopĺňala podľa dôvodovej správy s ohľadom na nutnosť rozlíšenia odbornej spôsobilosti. Je možné ju preukázať dokladmi vydanými fyzickej osobe - jednotlivcovi. Túto odbornú spôsobilosť bolo možné preukázať dokladom vydaným podnikateľovi (fyzickej alebo právnickej osobe) príslušným odborným orgánom. Jednalo sa napr. o oprávnenie vydávané pre montáž, opravy, revízie a skúšky vyhradených technických zariadení podľa zákona č. 174/1968 Sb., o štátnom odbornom dozore nad bezpečnosťou práce. Oprávnením sa preukazovala odborná spôsobilosť pre získanie živnostenského oprávnenia, napr. pre prevádzkovanie viazanej živnosti "Montáž, opravy, revízie a skúšky vyhradených elektrických zariadení".

Súčasná právna úprava živnostenského zákona však neobsahuje živnosť, u ktorej by nebolo možné preukázať odbornú spôsobilosť dokladom vydaným jednej fyzickej osobe. Jedná sa teda v súčasnej dobe o obsolentné ustanovenia.

⁵ Citace z důvodové zprávy k §7 Zákona ,kterým se mění zákon č.455 / 1991Sb., O živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony

Z dôvodovej správy k zákonu č. 286/1995 Sb.:

„S ohľadom na nutnosť rozlíšenia odbornej spôsobilosti, ktorou lze dokázať fyzickou osobou - jednotlivcom, a naopak na odbornou spôsobilosť dokazovanú podnikateľským subjektom s kompletným technickým a technologickým zázemím podnikateľa schváleným orgánom dozoru nad bezpečnosťou práce, byl doplněn nový odst. 2.“⁶

3.2.2 ODBORNÁ PRAX

Pre účely posudzovania odbornej praxe v odbore, ktorá je vyžadovaná pre splnenie podmienky odbornej spôsobilosti, sa živnostenským zákonom ustanovuje, čo sa považuje za prax v odbore. Praxou v odbore sa rozumie výkon odborných činností, pričom sa nerozlišuje, či tieto odborné činnosti patria do vlastného odboru živnosti alebo do príbuzného odboru živnosti. Toto vymedzenie je potrebné vnímať v kontexte s tým, že za príbuzné odbory sa považujú odbory, ktoré využívajú rovnaké alebo podobné pracovné postupy a odborné znalosti.

Často ani nie je možné objektívne určiť, či výkon konkrétnych činností spadá do daného odboru alebo príbuzného odboru živnosti. Zákon tiež stanovuje, že praxou podľa tohto ustanovenia sa rozumie iba prax získaná osobami, ktoré ju vykonávali ako samostatne zárobkovo činné osoby, zodpovední zástupcovia, alebo osoby v pracovnoprávnom vzťahu v služobnom, členskom alebo inom obdobnom pomere.

U SZČO môže byť prax získaná len pri výkone činnosti na základe príslušného oprávnenia na prevádzkovanie živnosti v odbore alebo v príbuznom odbore. Osoba vykonávajúca činnosti ako samostatne zárobkovo činná sa nemôže domáhať uznania praxe z výkonu tých činností, ktoré vykonávala bez pre príslušného živnostenského oprávnenia.

Skutočnosť, že samostatne zárobkovo činná osoba mala príslušné oprávnenie na podnikateľskú činnosť v odbore alebo príbuznom odbore v období, za ktoré prax

⁶ Citace z důvodové zprávy k zákonu, kterým se mění a doplňuje zákon č.455 / 1991Sb. , O živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 570/1991 Sb., O živnostenských úřadech

preukazuje, je podmienkou nutnou, ale nie postačujúcou na preukázanie praxe. Táto osoba musí ešte uvedenú odbornú činnosť skutočne vykonávať. Prax spočívajúcu vo výkone odborných činností patriacich do odboru alebo príbuzného odboru môže preukázať takisto osoba poverená vedením obchodného závodu alebo organizačnej zložky obchodného závodu (odštiepeného závodu), zodpovedný zástupca, osoba bezprostredne zodpovedná za riadenie činnosti, ktorá je predmetom živnosti, alebo osoba vykonávajúca samostatné odborné práce zodpovedajúce odboru živnosti v pracovnoprávnom vzťahu. Prax je možné teda získať samostatným vykonávaním odborných prác, ktoré spadajú pod činnosti vlastných odborov živnosti alebo odborov príbuzných. Ďalej možno prax získať riadením a organizovaním týchto odborných prác na jednotlivých stupňoch riadenia [od osôb bezprostredne zodpovedných za riadenie osôb vykonávajúcich činnosti, ktoré sú predmetom živnosti, až po osoby poverené vedením organizačnej zložky obchodného závodu (odštiepeného závodu), prípadne osoby poverené vedením obchodného závodu.

U osôb v závislom postavení musí byť zároveň splnená podmienka, že prax na účely preukázania odbornej spôsobilosti možno získať len v prípade, že tieto osoby boli s osobou, u ktorej prax absolvovali:

- v pracovnoprávnom vzťahu (na základe pracovného pomeru, dohody o pracovnej činnosti, dohody o vykonaní práce),
- v služobnom pomere (v prípade, že prax bola získaná napr. v rámci výkonu vojenskej služby, civilnej vojenskej služby, služby v bezpečnostných zboroch),
- v členskom pomere (napr. člen družstva), alebo
- v obdobnom pomere (napr. spoločník verejnej obchodnej spoločnosti alebo spolupracujúci manžel resp. manželka podnikateľa - samostatne zárobkovo činné osoby).

Prax pre preukázanie odbornej spôsobilosti nemožno získať z neformálnych vzťahov, realizovaných napr. na základe susedskej výpomoci, alebo v prípadoch, keď sa jedná o nelegálne zamestnávanie. V prípade, že osoba získala prax výkonom odborných činností, ktoré sú predmetom odboru živnosti alebo príbuzného odboru v závislom postavení, napr. ako zamestnanec, nie je rozhodujúce, či zamestnávateľ mal pre príslušný odbor činnosti živnostenské oprávnenie alebo nie. Prax možno získať aj vykonávaním funkcie zodpovedného zástupcu.

Pokiaľ nie je v iných ustanoveniach živnostenského zákona stanovené inak, prax môže byť získaná kdekoľvek, ako v Českej republike, tak v inom členskom štáte Európskej únie, alebo v tzv. tretej krajine. Na účely preukázania odbornej spôsobilosti môže napr. osoba z iného štátu, ako je Česká republika doložiť, že vykonávala činnosti, ktoré spadajú do odboru živnosti, ako samostatne zárobkovo činná osoba na základe platného oprávnenia v štáte pôvodu.

Ustanovenia upravujúce prax v odbore a príbuznom odbore sa niekoľkokrát menili, rovnako ako spôsoby, akými môže byť preukázaná. Predchádzajúce úpravy napr. priamo stanovili, že praxou sa rozumie tiež základná či náhradná služba v ozbrojených silách prípadne služba civilná, ak počas nej boli pravidelne vykonávané práce, ktoré sú predmetom príslušnej živnosti.

Pri posudzovaní praxe v odbore je nutné vziať do úvahy aj definíciu odbornej praxe v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/55 / EÚ z 20. novembra 2013, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2005/36 / ES o uznávaní odborných kvalifikácií a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu. Podľa tejto definície, pre účely tejto smernice, odborná prax znamená skutočné a zákonné vykonávanie príslušného povolania na plný či zodpovedajúci úväzok v členskom štáte.

3.2.3 PREUKAZOVANIE ODBORNEJ SPÔSOBILOSTI

V § 7 ods. 5 zákon rieši preukázanie odbornej spôsobilosti v Českej republike. Každý občan Českej republiky alebo iného členského štátu Európskej únie môže odbornú spôsobilosť preukázať jedným z dokladov o odbornej kvalifikácii uvedených pod písm. a) až m), ak tak ustanovuje § 21 ods. 2 u remeselných živností. U jednotlivých viazaných živností to ustanovuje príloha č. 2 a u koncesovaných živností príloha č. 3. Doklady musia osvedčovať, že tento občan predmetnú činnosť vykonával v inom členskom štáte Európskej únie (prípadne v inom zmluvnom štáte dohody o Európskom hospodárskom priestore alebo vo Švajčiarskej konfederácii), ako je Česká republika, prípadne že je držiteľom dokladu o vzdelaní vydaného alebo uznaného orgánom alebo inštitúciou iného členského štátu Európskej únie, ako je Česká republika. Občan členského štátu Európskej únie, ktorý získal odbornú kvalifikáciu v inom členskom štáte, než je Česká republika, má tak pri preukázaní odbornej kvalifikácie výhodu oproti osobám z nečlenských štátov. Výhodu preukázať odbornú spôsobilosť dokladmi podľa tohto ustanovenia však nevyužíva osoba z Európskej únie, a teda ani z Českej republiky, ktorá odbornú prax alebo vzdelanie získala v Českej republike.

Výhoda spočíva v tom, že doklady z iného štátu Európskej únie nemusia preukazovať, že osoba, ktorá ich poskytla, absolvovala obdobné vzdelanie alebo prax, aké sú vyžadované v Českej republike. Postačí, že predložené doklady potvrdzujú, že činnosť vykonávala alebo vzdelanie získala v inom členskom štáte Európskej únie a že táto prax alebo vzdelanie zodpovedá požiadavkám smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36 / ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií.

Do § 7 ods. 5 sú zapracované ustanovenia prevzaté z článku 17 až 19 smernice 2005/36 / ES vo vzťahu k článku 16 tejto smernice, podľa ktorých "ak je v členskom štáte prístup k niektorej z činností uvedených v prílohe IV alebo jej výkon závisí od všeobecných, obchodných alebo odborných znalostí a schopností, členský štát uzná predchádzajúci výkon činnosti v inom členskom štáte za dostatočný dôkaz týchto vedomostí a schopností ", ak činnosť bola vykonávaná v súlade s čl. 17 až 19 smernice. Do živnostenského zákona sa úprava uznávania kvalifikácií daná touto smernicou premieta v § 21 ods. 2 a prílohách 2, 3 a 5 živnostenského zákona odkazom na § 7 ods. 5.

V prípade posudzovania požiadaviek na prax podľa ods. 5 je potrebné mať na zreteli, že sa jedná o špeciálnu úpravu vo vzťahu k všeobecnej úprave praxe v ods. 4. Tu

treba upozorniť predovšetkým na § 18 ods. 2 zák. č. 18/2004 Sb. o uznávaní odbornej kvalifikácie a inej spôsobilosti štátnych príslušníkov členských štátov Európskej únie a niektorých príslušníkov iných štátov (ďalej len "zákon o uznávaní odbornej kvalifikácie"), ktorý stanovuje, čo sa rozumie výkonom predmetnej činnosti vo vedúcej funkcii. Jedná sa teda o výkon predmetnej činnosti v príslušnom odvetví osobou poverenou vedením podniku alebo organizačnej zložky podniku, zodpovedným zástupcom podnikateľa alebo vedúcim zamestnanca povereného obchodnými alebo odbornými záležitosťami so zodpovednosťou za najmenej jedno oddelenie podniku (na rozdiel od živnostenského zákona pojem podnik tu nebol v súvislosti s občianskym zákonníkom nahradený pojmom obchodný závod). V porovnaní s ustanovením § 7 ods. 4 živnostenského zákona, kde prax získaná ako samostatne zárobkovo činná osoba či osoba poverená vedením obchodného závodu a riadením predmetnej činnosti alebo osoba vykonávajúca samostatne odbornú činnosť ako radový zamestnanec, je považovaná za rovnocennú, je v ustanovení ods. 5 viditeľný rozdiel v posudzovaní praxe. Ak je odborná spôsobilosť preukazovaná výhradne výkonom činnosti s absenciou dokladaného vzdelania, musia doklady o praxi svedčiť tomu, že výkon činnosti nebol ukončený pred viac ako 10 rokmi. Lehota sa počíta ku dňu ohlásenia živnosti alebo ku dňu podania žiadosti o koncesiu.

Pri posudzovaní dokladov o vzdelaní z iného členského štátu Európskej únie ako je Česká republika, je tu rozhodujúca skutočnosť, že doklad vydal alebo uznal príslušný orgán alebo inštitúcia členského štátu pôvodu a že doklad osvedčuje, že osoba, ktorá ním chce preukázať odbornú spôsobilosť, absolvovala vzdelanie a prípravu, ktoré ju odborne pripravujú na výkon predmetnej činnosti v členskom štáte pôvodu. Nie je relevantné, či vzdelanie alebo príprava úplne alebo len sčasti zodpovedajú vzdelaniu a príprave vyžadovanej pre získanie kvalifikácie v príslušnom odbore v Českej republike. Ustanovenia písm. b), c), e), h) a i) obsahujú aj požiadavku na minimálnu dobu trvania vzdelania a prípravy.

Za rovnocenné s dokladmi vydanými príslušným orgánom alebo inštitúciou členského štátu Európskej únie sa považujú doklady, ktoré boli vydané v tretích krajinách, ale boli už niektorým z členských štátov Európskej únie uznané.

Pokiaľ sa týka dĺžky požadovanej praxe, § 7 ods. 5 výslovne neuvádza, či sa má jednať o prax vykonávanú v rozsahu zodpovedajúcej práce na plný pracovný úväzok.

Pre spravodlivé a primerané posúdenie praxe sa dá prikloniť k názoru, že má byť prax na čiastočný úväzok zohľadnená až po pomernom uvážení, teda tak, aby pri doložení praxe vykonávanej na čiastočný úväzok faktická doba výkonu činnosti zodpovedala dobe, ktorá zodpovedá dobe praxe vykonávanej na plný úväzok. Spresnenie posudzovania praxe v odbore je okrem iného predmetom novelizácie smernice Európskeho parlamentu a Rady

2005/36 / ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/55 / EÚ, v ktorej je už zakotvené, že odbornou praxou znamená skutočné a zákonné vykonávanie príslušného povolania na plný alebo zodpovedajúci čiastočný úväzok v členskom štáte. Po podnikateľovi sa požaduje zabezpečiť výkon činností, ktoré sú obsahom živností uvedených v prílohe č. 5 k živnostenskému zákonu, iba fyzickými osobami, ktoré spĺňajú požiadavky odbornej spôsobilosti dané touto prílohou. V prílohe č. 5 sú taxatívne vymenované uvedené živnosti, pri ktorých je nutné, aby boli činnosti, ktoré spadajú do obsahovej náplne jednotlivých živností, vykonávané odborne spôsobilými osobami.

Činnosti, ktoré je potrebné zabezpečiť odborne spôsobilými osobami, je potrebné posudzovať so zreteľom k zoznamu činností uvedených v obsahovej náplni predmetnej živnosti v nariadení vlády č. 278/2008 Sb. o obsahových náplniach jednotlivých živností (ďalej len "nariadenie o obsahových náplniach jednotlivých živností ").U remeselných živností uvedených v prílohe č. 5, je potrebné dbať najmä na to, aby bol zaistený výkon činností odborne spôsobilými osobami uvedených v odseku prvom obsahovej náplne predmetnej živnosti.

Okruh osôb, ktoré majú odbornú spôsobilosť spĺňať, zahŕňa nielen zamestnancov, ale aj podnikateľov, ak sú nimi fyzické osoby. Môže zahŕňať prípadne spolupracujúceho manžela (spolupracujúcu manželku), za predpokladu, že predmetné činnosti vykonávajú. Nezahŕňa však zamestnancov, ktorí pre podnikateľov vykonávajú iné činnosti, napr. vedú účtovníctvo alebo zabezpečujú upratovanie prevádzkarne. Podnikateľ, ktorý ako fyzická osoba zamýšľa vykonávať sám odborné činnosti, ktoré patria do odboru živnosti, sa nemôže vyhnúť splneniu požiadaviek na odbornú spôsobilosť uvedených v prílohe č. 5 ustanovením zodpovedného zástupcu. Požiadavky na odbornú spôsobilosť podľa prílohy č. 5 sú však u väčšiny uvedených živností menej prísne, než požiadavky kladené na podnikateľov pre získanie živnostenského oprávnenia, resp. na zodpovedného zástupcu.

Nemožno preto vylúčiť, že aj u živností uvedených v tejto prílohe podnikateľ zodpovedného zástupcu povinne ustanoví.

Posúdenie, či odborná spôsobilosť osôb uvedených v § 7 ods. 6 zodpovedá požiadavkám uvedeným v prílohe č. 5, je primárne na podnikateľovi. Ten zodpovedá za to, že osoby, ktoré odborné činnosti vykonávajú v rámci podnikateľom prevádzkovej živnosti, spĺňajú odbornú spôsobilosť. V prípade, že živnostenský úrad zistí, že podmienky odbornej spôsobilosti nie sú splnené, ukladá sankciu podnikateľovi, nie osobám vykonávajúcim činnosť pre podnikateľa.

Podnikateľ je povinný viesť evidenciu o osobách, ktoré pre neho činnosť vyžadujúcu odbornú spôsobilosť vykonávajú. Musí tiež uchovávať kópie dokladov poukazujúcich odbornú spôsobilosť týchto osôb minimálne po dobu troch rokov. Lehota sa počíta od dňa ukončenia výkonu činnosti týmito osobami. V praxi sa táto lehota odvíja najčastejšie odo dňa ukončenia pracovnej zmluvy. Pri uchovávaní dokladov musí podnikateľ dbať na ochranu osobných údajov uvedených osôb.

Odborná spôsobilosť fyzických osôb na výkon činnosti patriacej do určitej živnosti však môže byť stanovená aj inými právnymi predpismi, ako je živnostenský zákon.

4 POROVNANIE PODMIENOK PREVÁDZKOVANIA ŽIVNOSTI V SR A ČR

4.1 ŽIVNOSTENSKÝ ZÁKON

Ako som už spomínala na začiatku svojej práce, Živnostenský zákon (zákon č.455/1991 Zb.), bol prijatý 15.11.1991 uznesením Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej republiky. Z toho jasne vyplýva, že keďže tento zákon bol prijatý v Československu , právna úprava živností v Slovenskej republike sa markantne neodlišuje od právnej úpravy v Českej republike. Živnostenský zákon na Slovensku bol však veľakrát novelizovaný čo vytvorilo priestor na veľa zmien, ktoré sa týkajú formálnej, obsahovej stránky zákona, či terminológie, ktorá je v mnohých prípadoch úplne odlišná ako v Česku. Posledné platné novely tohto zákona boli prijaté 1.1.2017 v ČR a 1.7.2016 v SR. Zmeny a rozdiely sa premietli vo veľkej časti aj do podmienok prevádzkovania živností v reálnom živote slovenských aj českých podnikateľov. V tejto časti preto vytýčim hlavné rozdiely v prevádzkovaní živností a následne porovnam na priamych príkladoch určité typy viazaných živností v oboch krajinách.

4.1.1 POPLATKY PRI ZALOŽENÍ ŽIVNOSTI V ČR A SR

1) SPRÁVNE POPLATKY SPOJENÉ ZO ZALOŽENÍM ŽIVNOSTI V ČR

Správne poplatky vzťahujúce sa k založeniu živnosti v Českej republike sa upravujú v zákone č. 634/2004 Sb., o správnych poplatkoch v platnom znení, ktorého prílohou je daný sadzobník. Správne poplatky, ktoré sú na úseku živnostenského podnikania sú uvedené v sadzobníku v časti I. v položke 24. Čo sa týka správnych poplatkov, ako prvý povinný poplatok je čiastka 1000,- Kč pri ohlásení živnosti pri vstupe do živnostenského podnikania. Za ďalšie ohlásenie živnosti je poplatok 500,- Kč. Ďalší nutný poplatok vo výške 50,- Kč vznikne prijatím podania kontaktným miestom verejnej správy podľa § 72 živnostenského zákona. V prípade založenia koncesie je uložený správny poplatok na základe prijatia žiadosti o koncesiu pri vstupe do živnostenského podnikania vo výške 1000,- Kč. Prijatie ďalšej žiadosti o koncesiu je spoplatnené čiastkou 500,- Kč. V prípade zmeny rozhodnutia o udelení koncesie je poplatok 500,- Kč.

V prípade vydania úplného alebo čiastočného výpisu zo živnostenského registra na žiadosť poplatok činí 20,- Kč za každú novú stránku.

Z vyššie uvedených informácií teda vyplýva, že prvou nutnou investíciou budúceho podnikateľa za účelom získania prvého živnostenského oprávnenia je minimálne 1050,-Kč.

Predmetom poplatku však nie je vydanie prvého výpisu zo živnostenského registru po vykonaní zápisu podnikateľa do živnostenského registru. Poplatky taktiež nezahŕňajú zmenu podmienok prevádzkovania podnikateľskej činnosti vykonanú správnym úradom z vlastného podnetu. V prípade, že sa podnikateľ rozhodne vykonať zmenu v obore činnosti v rámci voľnej živnosti nie je táto zmena spoplatnená.

2) SPRÁVNE POPLATKY SPOJENÉ ZO ZALOŽENÍM ŽIVNOSTI V SR

Správne poplatky na úseku živnostenského podnikania vychádzajú z položky 148 prílohy zákona č 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch

Pri vydaní osvedčenia o živnostenskom oprávnení je daný poplatok na každú voľnú živnosť vo výške 5 eur a na každú remeselnú prípadne viazanú živnosť vo výške až 15 eur. Výpis z verejnej časti živnostenského registra na je na jedného podnikateľa je spoplatnený 3 eurami a to isté platí pri vydaní prehľadu údajov, ktoré su zapísané v živnostenskom registri. V prípade, že podnikateľ stratí, zničí, poškodí živnostenské oprávnenie alebo mu bude odcudzené, vydanie náhradného osvedčenia o živnostenskom o živnostenskom oprávnení je poplatené vo výške 6 eur.

Pokiaľ má podnikateľ zodpovedného zástupcu, vydanie povolenia pre vykonávanie činnosti viac ako v jednej prevádzkarni je poplatené taktiež vo výške 6 eur.

Správny poplatok pri vykonávaní zmien v osvedčení o živnostenskom oprávnení je však daný sumou iba 3 eurá.

Oznámenie o pozastavení prevádzkovania živností alebo o prípadnej zmene doby pozastavenia prevádzkovania živností je spoplatnené vo výške 4 eurá.

Je nutné vedieť, že poplatky sú v Slovenskej republike dané aj v prípade odbornej praxe. Podnikateľ si za vydanie osvedčenia o vykonaní kvalifikačnej skúšky zaplatí 6 eur a za vydanie dokladu o povahe a dĺžke praxe rovnakú sumu. V prípade vydania rozhodnutia o uznaní odbornej praxe je nutné zaplatiť až 20 eur a v prípade vydania rozhodnutia o uznaní odbornej kvalifikácie občana členského štátu Európskej únie pre

vykonávanie živnosti na území Slovenskej republiky je poplatok vo výške 100 eur.

Ak sa chce podnikateľ uistiť, že už naďalej nie je zapísaný v živnostenskom registri, zažiada si o výpis a zaplatí poplatok 3 eurá. Za prevod listinných dokumentov do elektronickej podoby je za každých 15 strán daný poplatok 5 eur. Vydanie dokladu o tom, že poskytovanie služieb na základe živnostenského oprávnenia nie je pre podnikateľa obmedzené alebo zakázané je spoplatnené vo výške 3 eur.

3) HLAVNÉ ROZDIELY V POPLATKOCH V OBOCH KRAJINÁCH

Hneď ako prvý rozdiel je určite viditeľný hlavne cenový rozdiel pri začiatkovej fáze žiadania o živnostenské oprávnenie. V Českej republike žiadateľ platí až skoro 7 X viac než na Slovensku v prípade voľných živností. Remeselné a viazané živnosti sú spoplatnené v ČR dvojnásobne ako na SR. Zaujímavé však je, že poplatok za výpis zo živnostenského registra sa líši v tom, že v ČR žiadateľ zaplatí 20,- za každú stránku a na SR je jednotná cena 3 eurá za výpis.

4.3 NIEKTORÉ ROZDIELY V PREVÁDZKOVANÍ ŽIVNOSTÍ

4.3.1 OSVEDČENIE O ŽIVNOSTENSKOM OPRÁVNENÍ

SR - Vydanie osvedčenia o živnostenskom oprávnení je uzákonené v § 47 Živnostenského zákona takto:

„ Ak živnostenský úrad zistí, že ohlásenie má náležitosti podľa § 45, § 45a ods. 1 až 4 a § 46 a podnikateľ spĺňa podmienky ustanovené týmto zákonom, vydá osvedčenie o živnostenskom oprávnení najneskôr do troch pracovných dní odo dňa, keď mu ohlásenie živnosti a výpisy z registra trestov boli doručené.“⁷

ČR - Vydanie živnostenského oprávnenia je uzákonené v § 47 Živnostenského zákona takto: *„Splnil-li ohlašovatel všechny podmínky stanovené zákonem, provede živnostenský úřad zápis do živnostenského rejstříku do 5 pracovních dnů ode dne doručení ohlášení a vydá podnikateli výpis.“⁸*

Z toho teda môžeme vydedukovať, že na Slovensku je daná doba 3 pracovných dní pre vydanie osvedčenia k živnostenskému oprávneniu na rozdiel od Českej republiky, kde je daná doba až 5 pracovných dní.

4.3.2 ŽIADOSŤ O KONCESIU

ČR – Žiadosť o koncesiu je v Živnostenskom zákone uzákonená takto:

„Žadatel v žádosti o koncesi je povinen uvést též údaje podle zvláštních předpisů a doložit je doklady, které jsou nezbytné k zaujetí stanoviska příslušného orgánu státní správy podle § 52 odst. 1 tohoto zákona.“⁹

Jednanie o žiadosti o koncesiu nájdeme v § 52 uzákonené takto:

„Je-li k provozování živnosti podle zvláštních předpisů nebo přílohy č.3 zákona nutné oprávnění nebo souhlas nebo povolení nebo vyjádření orgánu státní správy, živnostenský úřad mu předloží žádost o koncesi, nebo pokud to zvláštní právní předpis vyžaduje, žádost o schválení ustanovení odpovědného zástupce, spolu se všemi doklady předloženými žadatelem o koncesi, které jsou nezbytné k zaujetí stanoviska; tento orgán je povinen zaujmout stanovisko do 30 dnů od doručení žádosti, pokud v příloze č. 3 není stanoveno jinak. Jeho stanoviskem je živnostenský úřad vázán.“

⁷ § 47 zákona č. 455/1991 Zb., Živnostenský zákoní

⁸ § 47 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

⁹ § 52 ods. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

*Toto stanovisko živnostenský úřad nevyžaduje v případě, že orgán uvedený v příloze č. 3 k tomuto zákonu vydal rozhodnutí o udělení souhlasu s podnikáním podle zvláštního právního předpisu.*¹⁰

Ako si môžeme všimnúť, v Českej republike v prílohe č. 3 zákona je uvedený orgán štátnej správy, ktorý sa vyjadrí k žiadosti o koncesiu. Rozhodnutie príslušného orgánu je nadradené rozhodnutiu živnostenského úradu. Toto na Slovensku nie je.

4.3.3 ŽIVNOSTENSKÁ KONTROLA

SR - V hlave č.1 Živnostenského zákona v § 62 je živnostenská kontrola uzákonená takto : *„Kontrolnú činnosť podľa § 61 ods. 1 vykonávajú zamestnanci živnostenského úradu v sídle kraja (ďalej len „kontrolór“), ktorí sa pri výkone kontroly preukazujú preukazom kontrolóra.*¹¹

ČR - V hlave č.1 Živnostenského zákona v § 60b je Živnostenská kontrola uzákonená takto : *„Vydáva-li obec nebo kraj průkaz osoby vykonávající kontrolu, prokazují se zaměstnanci živnostenského úřadu při kontrole tímto průkazem. Nevydává-li obec nebo kraj průkaz podle věty první, prokazují se zaměstnanci živnostenského úřadu vykonávající kontrolu písemným pověřením k jednotlivé kontrole. Poskytnutí informací o výsledku kontroly u podnikatele nebo o výsledku správního řízení vedeného s podnikatelem jinému správnímu orgánu na základě jeho žádosti a pro účely kontroly nebo správního řízení není porušením mlčenlivosti zaměstnance podle zvláštního právního předpisu.*¹²

V ČR na rozdiel od SR, v prípade, ak obec alebo kraj nevydávajú preukaz pre kontrolóra živnostenského úradu, tak umožňuje vykonať kontrolu aj bez takéhoto preukazu a to na základe písomného poverenia k jednotlivkej kontrole. § 60 písm. b).

¹⁰ § 52 ods. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

¹¹ § 62 zákona č. 455/1991 Zb., Živnostenský zákon

¹² § 60 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

4.3.4 ZÁNİK ŽIVNOSTENSKÉHO OPRÁVNENIA

ČR- Zánik živnostenského oprávnění je uzákonený v § 58 takto : „Živnostenský úřad může živnostenské oprávnění zrušit nebo v odpovídajícím rozsahu provozování živnosti pozastavit, jestliže podnikatel závažným způsobem porušil nebo porušuje podmínky stanovené rozhodnutím o udělení koncese, tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy. Živnostenský úřad může živnostenské oprávnění zrušit též na návrh příslušné správy sociálního zabezpečení, jestliže podnikatel neplní závazky vůči státu. Živnostenský úřad může zrušit podnikateli živnostenské oprávnění, jestliže podnikatel neprovozuje živnost po dobu delší než 4 roky; to neplatí, pokud podnikatel oznámil přerušeni provozování živnosti podle § 31 odst. 11.“¹³

Na Slovensku je možné podať žiadosť o pozastavenie prevádzkovania živnosti len s podmienkou, že pozastavenie živnosti nemôže trvať menej ako 6 mesiacov a viac ako 3 roky. Toto ustanovenie v Česku neplatí. Tam môže mať podnikateľ pozastavené prevádzkovanie živnosti aj po dobu dlhšiu ako 4 roky, pokiaľ o to podnikateľ požiadal. V Česku je živnostenský úrad oprávnený zrušiť živnostenské oprávnenie na základe návrhu príslušnej správy sociálneho zabezpečenia, ak si podnikateľ neplní záväzky voči štátu.

Na Slovensku je živnostenský úrad oprávnený zrušiť živnostenské oprávnenie aj na základe týchto skutočností :

- na základe podnetu Správy štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu (podľa §58 ods.1 písm. d)
- na základe podnetu Slovenskej obchodnej inšpekcie podľa osobitného predpisu (podľa §58 ods.1 písm. e)
- ak podnikateľ závažným spôsobom porušuje podmienky ustanovené týmto zákonom alebo inými osobitnými predpismi(podľa §58 odst.2 písm. a)
- ak podnikateľ nezačal prevádzkovať živnosť v lehote dlhšej ako dva roky od vzniku živnostenského oprávnenia, alebo ak bez pozastavenia prevádzkovania živnosti prestane prevádzkovať živnosť na dobu dlhšiu ako dva roky(podľa §58 odst.2 písm. b)

¹³ § 58 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

4.3.5 NEOPRÁVNENÉ PODNIKANIE

SR- Neoprávnené podnikanie a sankcie sú ustanovené v § 63 Živnostenského zákona takto: „*Fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ktorá prevádzkuje bez živnostenského oprávnenia činnosť, ktorá je predmetom voľnej živnosti, živnostenský úrad v sídle kraja uloží pokutu až do 1659 eur.*“¹⁴ V § 64 Živnostenského zákona takto : „*Fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ktorá prevádzkuje bez živnostenského oprávnenia činnosť, ktorá je predmetom remeselnej živnosti alebo viazanej živnosti, živnostenský úrad v sídle kraja uloží pokutu až do 3319 eur.*“¹⁵

ČR- Neoprávnené podnikanie a sankcie za správne delikty sú ustanovené v § 63 Živnostenského zákona takto : „*Právnická osoba se dopustí správního deliktu dále tím, že provozuje činnost, která je*

a) živností volnou,

b) předmětem živnosti řemeslné nebo vázané, nebo

c) předmětem živnosti koncesované,

aniž by pro tuto živnost měla živnostenské oprávnění.“

„*Za správní delikt se uloží pokuta*

a) do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a),

b) do 750 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b),

c) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c).“¹⁶

¹⁴ § 63 zákona č. 455/1991 Zb., Živnostenský zákon

¹⁵ § 64 zákona č. 455/1991 Zb., Živnostenský zákon

¹⁶ § 63 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

V SR sú pokuty za porušenie tohto zákona podstatne nižšie v porovnaní z ČR. V ČR je v rámci zákona veľmi podrobne definovaná výška pokuty za každý jeden správny delikt. Napríklad v SR, ak fyzická alebo právnická osoba prevádzkuje bez živnostenského oprávnenia činnosť, ktorá je predmetom remeselnej živnosti alebo viazanej živnosti, živnostenský úrad v sídle kraja jej uloží pokutu až výšky do 3319,- eur . Za rovnaký priestupok v ČR , kde osoba prevádzkuje bez oprávnenia koncesovanú živnosť, je možné udeliť pokutu až do výšky 1.000.000,- Kč (čo v prepočte činí cca : 36.900 ,- eur) – teda 10 násobne vyššiu.

4.3.6 ROZDIELY V PODMIENKACH PREVÁDZKOVANIA ŽIVNOSTI NA KONKRÉTNÝCH PRÍKLADOCH

1) PREVÁDZKOVANIE CESTOVNEJ KANCELÁRIE

SR: Podmienky pre prevádzkovanie cestovnej kancelárie na Slovensku sú určené v prílohe č. 2 k zákonu č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. Prevádzkovanie cestovnej kancelárie patrí pod viazané živnosti v skupine 214 – Ostatné.

Znenie v prílohe : *„Prevádzkovanie cestovnej kancelárie – vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a dva roky praxe v odbore alebo – vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa alebo vyššie odborné vzdelanie a tri roky praxe v odbore alebo – úplné stredné všeobecné vzdelanie alebo úplné stredné odborné vzdelanie a štyri roky praxe v odbore“¹⁷*

§66 e) – m) zákona 455/91 Zb. rieši podmienky uznávania odbornej praxe, spôsobilosti a odbornej kvalifikácie pre živnosti v rámci štátov Európskej únie. (Nie je zakomponované v prílohe č.2)

¹⁷ Citácia prílohy č. 2 zákona č. 455/1991 Zb., Živnostenského zákona v znení neskorších predpisov

ČR : Znenie v prílohe č.3 Živnostenského zákona (vid. príloha č.1)

P O R O V N A N I E :

Tabuľka č. 1¹⁸

Úroveň dosiahnutého vzdelania odbore	Požadovaná dĺžka praxe v	
	SR	ČR
VŠ druhého stupňa	+ 1 rok	+ 2 roky
VŠ prvého stupňa + vyššie odborné vzdelanie	+ 3 roky	+ 3 roky
SŠ vzdelanie s maturitou	+ 6 rokov	+ 4 roky

Na Slovensku je získanie živnostenského oprávnenia na prevádzkovanie cestovnej kancelárie pri nižšom vzdelaní jednoduchšie (požadovaná prax len 4 roky) , ale pri VŠ vzdelaní v porovnaní s ČR je požadovaná prax o rok dlhšie (až 2 roky). V ČR sú kritériá prísnejšie pri nižšom dosiahnutom vzdelaní , ale zároveň ponúkajú aj iné širšie možnosti. Patrí pod koncesované živnosti. V prípade ukončeného VŠ, SŠ, resp. odborného vzdelania (v tab. a),b),c) v oblasti cestovného ruchu , prax nie je požadovaná.

A navyše v ČR je možné získať živnosť aj na základe:

- osvedčenia o rekvalifikácii alebo na základe iného dokladu o odbornej kvalifikácii pre príslušnú pracovnú činnosť vydaný zariadením akreditovaným podľa zvláštnych právnych predpisov, zariadením akreditovaným Ministerstvom školstva, mládeže a telovýchovy, alebo ministerstvom, do ktorého pôsobnosti patrí odvetvie, v ktorom je živnosť prevádzkovaná a 6 rokov praxe v odbore,
- dokladu o odbornej kvalifikácii pre prevádzkovanie cestovnej kancelárie podľa zvláštného právneho a 2 roky praxe v odbore
- dokladov podľa §7 ods. 5 písm. b),c), f), g), h) alebo i) živnostenského zákona (rieši zvláštne podmienky prevádzkovania živnosti , kde odbornú spôsobilosť môže občan ČR alebo iného členského štátu Európskej únie preukázať tiež dokladmi o

¹⁸ Tabuľku podľa dát z prílohy č. 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenskom podnikaní a prílohy č. 2 zákona č.455/ 1991 Zb., Živnostenského zákona zostavil autor

odbornej kvalifikácii, ktoré osvedčujú, že predmetnú činnosť vykonával v inom členskom štáte EÚ.

Podľa §59 V Česku je živnostenský úrad oprávnený uložiť podnikateľovi prevádzkujúcemu činnosť cestovnej agentúry alebo cestovnej kancelárie zákaz protiprávneho jednanía pri prevádzkovaní týchto činností, keď porušuje alebo môže porušiť spoločný záujem spotrebiteľov a ktorého sa dopustil na území Európskej únie alebo v inom štáte tvoriacom Európsky hospodársky priestor. Porušenie tohto zákazu je dôvodom pre zrušenie alebo pozastavenie živnostenského oprávnenia.

2) PREVÁDZKOVANIE CESTOVNEJ AGENTÚRY

SR : Podmienky pre prevádzkovanie cestovnej agentúry na Slovensku : Príloha č. 2 k zákonu č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov .Prevádzkovanie cestovnej agentúry patrí pod viazané živnosti v skupine 214 – Ostatné0

Znenie v prílohe : *„Prevádzkovanie cestovnej agentúry – vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a jeden rok praxe v odbore alebo – vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa alebo vyššie odborné vzdelanie a dva roky praxe v odbore alebo – úplné stredné všeobecné vzdelanie alebo úplné stredné odborné vzdelanie a tri roky praxe v odbore“*¹⁹

§66 e) – m) zákona 455/91 Zb. rieši podmienky uznávania odbornej praxe, spôsobilosti a odbornej kvalifikácie pre živnosti v rámci štátov Európskej únie. (Nie je zakomponované v prílohe č.2)

¹⁹ Citácia prílohy č. 2 zákona č. 455/1991 Zb., Živnostenský zákon a v znení neskorších predpisov

ČR : Příloha č. 4 k zákona č. 455/1991 Sb.

Znenie v prílohe : „*Provozování cestovní agentury a průvodcovská činnost v oblasti cestovního ruchu*“²⁰

Je to voľná živnosť a podľa § 25 - nevyžaduje preukazovanie odbornej alebo inej spôsobilosti. K získaniu živnostenského oprávnenia pre voľnú živnosť musia byť splnené iba všeobecné podmienky (§ 6 odst.1).

POROVNANIE : V prípade prevádzkovania cestovnej agentúry sú podmienky pre získanie živnostenského oprávnenia na Slovensku náročnejšie ako v Česku , nakoľko na

Slovensku vyžadujú aj vzdelanie, aj prax v odbore. VŠ druhého stupňa + 1 rok praxe v odbore, VŠ prvého stupňa alebo vyššie odborné vzdelanie + 2 roky praxe v odbore, alebo úplné odborné stredné vzdelanie + 3 roky praxe v odbore.

3) REALITNÁ ČINNOSŤ

SR : Podmienky pre vykonávanie realitnej činnosti na Slovensku : Príloha č. 2 k zákonu č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov . Táto činnosť spadá pod viazané živnosti, skupina 214 – Ostatné

Znenie v prílohe : “ *Sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností (realitná činnosť) – vysokoškolské vzdelanie ekonomického alebo právnického alebo - stavebného alebo architektonického smeru alebo – úplné stredné vzdelanie s maturitnou skúškou a 5 rokov praxe v odbore.*“²¹

²⁰ Citace prílohy č. 4 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenskom podnikaní

²¹ Citácia prílohy č. 2 zákona č. 455/1991 Zb., Živnostenský zákon a v znení neskorších predpisov

ČR: Příloha č. 4 k zákona č. 455/1991 Sb. Znenie v prílohe : „*Realitní činnost, správa a údržba nemovitostí*“²²

Patrí medzi voľné živnosti. Podľa § 25 nevyžaduje preukazovanie odbornej alebo inej spôsobilosti. K získaniu živnostenského oprávnenia pre voľnú živnosť musia byť splnené iba všeobecné podmienky (§ 6 ods. 1).

POROVNANIE : V prípade realitnej činnosti sú podmienky pre získanie živnostenského oprávnenia na Slovensku náročnejšie ako v Česku, nakoľko vyžadujú vysokoškolské vzdelanie ekonomického, právnického, stavebného alebo architektonického smeru – (čo sú odbory súvisiace s realitnou činnosťou) alebo úplné stredné vzdelanie s maturitou + 5 ročná prax v odbore.

²² Citace přílohy č. 2 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

4.4 PODNIKANIE OBČANA SR V ČR

Česká republika je pre Slovenských podnikateľov veľmi lákavá a to hlavne z príčiny dobrých a výhodných kontraktov, jazykovej blízkosti a predovšetkým podobných zákonov. Naše krajiny mali vždy veľmi silne prepojené príbuzenské vzťahy aj napriek tomu že životná úroveň je v Českej republike omnoho vyššia. To evokuje u našich občanov jedinečnú možnosť založiť si živnosť a podnikat' za približne rovnakých podmienok ako na Slovensku. Slovenskí občania disponujú taktiež výhodou, že slovenský jazyk je podobný jazyku českému a preto dané dokumenty či doklady nieje nutné prekladať do češtiny.

Súhlas pre podnikanie je platný vždy odo dňa zápisu do živnostenského registra. Ak sa teda slovenský občan prikloní k tomu podnikat' v ČR je nutné aby zažiadal kompetentný krajský úrad k vydaniu žiadosti, vďaka ktorej je možné vydať v ČR živnostenské oprávnenie. Taktiež musí vyhovieť všeobecným podmienkam prevádzkovania živnosti. Je takisto nevyhnutné vyplniť i registračný formulár, ktorý musí byť doložený. Ku príkladu obchodné vysvedčenie v prípade založenia koncesie. Ak sa občan Slovenskej republiky rozhodne vykonávať podnikateľskú činnosť, musí mať živnostenský list, ktorý je vystavený v Českej republike. Slovenský živnostenský list je účinný a platný jedine v oblasti SR. Pokiaľ sa rozhodne vykonávať remeselnú živnosť, bude k tomu potrebovať výučný list, prípadne vysvedčenie zo strednej školy. Ak sa rozhodne vykonávať viazanú živnosť, tam sa určujú podmienky podľa druhu viazanej živnosti. U neviazaných živností platia iba všeobecné podmienky. V prípade licencovaných je potrebné získať živnostenský list. Zápis do Registra remeselnej komory nie je povinný. Povinná je však koncesia pri špeciálnych remeselných živnostiach.

Kedy je teda činnosť podnikateľa považovaná za podnikanie v zahraničí?

To, či bude činnosť podnikateľa posúdená ako podnikanie v zahraničí determinuje niekoľko faktorov. Za prvé podnikateľ musí vykonávať danú službu v zahraničí. Napríklad, ak slovenský podnikateľ vykoná stavebnú alebo inú prácu v Českej republike, jedná sa o podnikanie v zahraničí. Taktiež, ak slovenský podnikateľ poskytuje služby pre zahraničného podnikateľa v tuzemsku, ide o podnikanie na Slovensku, na ktoré sa obmedzenie dočasnosti a ojedinelosti nevzťahuje. Ak sa slovenský podnikateľ rozhodne predávať jeho tovar v zahraničí a uzatvárať zmluvy ide taktiež o podnikanie v zahraničí.

O podnikanie v zahraničí ide aj keď slovenská firma predáva tovar mimo prostredníctvom zahraničného zástupcu, ktorý uzatvára zmluvy menom slovenského podnikateľa. V prípade zaslania tovaru slovenským podnikateľom do Česka, ide vždy o podnikanie v tuzemsku. O tuzemské podnikanie sa teda bude jednať aj keď slovenský podnikateľ dodáva tovar zahraničnému dealerovi, ktorý vykonáva predajnú činnosť v jeho mene. Je potrebné taktiež upozorniť na ochranu spotrebiteľa. Bez ohľadu na to, či je to tuzemské alebo zahraničné podnikanie, ak sa občan Slovenskej republiky rozhodne prevádzkovať internetový obchod v češtine, tak sa orientuje na českých zákazníkov. Práve preto musí splniť všetky povinnosti spojené s ochranou spotrebiteľa podľa českých právnych noriem.

Kedy sa to teda pre Slováka oplatí? Ak by mal slovenský živnostník záujem vykonávať živnostenské podnikanie v Česku a chystá sa tam bývať, je pre neho najvýhodnejšie založiť si živnosť. Musí si však dávať pozor na predpisy. To, že je držiteľom zahraničnej živnostenskej licencie ešte neznamená, že sa vyhne daniam na Slovensku. Je určite potrebné mať minimálne prechodný pobyt v Českej republike. To, že mu Česká republika vydá oprávnenie k výkonu živnostenského podnikania ešte nemusí znamenať, že platiť dane bude iba tam. O tom rozhoduje takzvaný posudok na základe bilaterálnej zmluvy medzi štátmi. Ten vždy určí v ktorej krajine je živnostník rezidentom a kde platí dane.

4.5 EET, ERP, VRP

1) EET V ČESKEJ REPUBLIKE

Evidencia tržieb v ČR sa upravuje zákonom č.112/2016 Sb. zákon o evidenci tržieb, taktiež zákonom č.113/2016 Sb. zákon, ktorým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržieb a vyhláškou č.269/2016 Sb. Vyhláška o způsobu tvorby podpisového kódu poplatníka a bezpečnostního kódu poplatníka.

Hlavným dôvodom pre zavedenie evidencie tržieb bolo v ČR hlavne systematické krátenie daňovej povinnosti v oblasti podnikania. Veľkosť nepriznaných príjmov podľa Českého statistického úradu dosahovala až 170 miliárd Kč ročne. Za účelom zefektívnenia daňovej kontroly bolo nevyhnutné zaviesť adekvátne moderné nástroje pre výber povinných daní v ČR. Ako ďalší aspekt sa tu prejavuje zlepšenie prostredia pre podnikateľov na úrovni podmienok na trhu. Týmto systémom by malo dochádzať k odstráneniu nerovných podmienok v rámci konkurenčného boja na trhu a zníženiu sadzby DPH v oblasti stravovacích služieb z 21% na 15 % s výnimkou tabakových výrobkov, alkoholu a ďalšieho doplnkového sortimentu.

Podstata fungovania EET spočíva v tom, že podnikateľ zašle informácie o transakcii vo formáte XML finančnej správe. Na základe tohto úkonu je zo systému finančnej správy zaslané potvrdenie o prijatí s unikátnym kódom FIK. Podnikateľ vystaví účet s kódom FIK, ktorý predá zákazníkovi. Pre spätnú kontrolu si zákazník môže overiť svoju účtenku na daňovom portáli, kde sa evidujú tržby pod menom podnikateľa. Toto technické riešenie vyžaduje nutné zariadenie, ktoré môže elektronicky komunikovať cez internet.

Ďalším pozitívnym prínosom je jednoznačne cielená kontrola a nižšia úroveň administratívnej činnosti. V rámci získaných dát sa dá konštatovať, že na základe tohto dohľadu je možnosť kontrolovať nepoctivých podnikateľov a na základe získaných dát vykonať daňové kontroly.

Na druhej strane táto evidencia tržieb mala veľmi negatívny dopad hlavne na malých živnostníkov, ktorí nevykazujú tak veľké zisky. Práve počiatková investícia vo forme nákupu elektronickej pokladnice, systému a následných pravidelných poplatkov sa stala

v mužstve prípadov finančne náročnou. Do budúcnosti by to mohlo spôsobiť komplikácie až nemožnosť fungovania malých živnostníkov.

Z dôvodu zavedenia evidencie tržieb boli živnostníci nútení navýšiť ceny svojich poskytovaných služieb čo by mohlo do budúcnosti viesť k nedostatku zákazníkov a ukončeniu živnosti z nedostatku prostriedkov.

2) VRP A ERP V SLOVENSKEJ REPUBLIKE

Systém elektronických registračných pokladníc (ERP) a virtuálny registračných pokladníc (VRP) sa riadi podľa zákona č. 289/2008 Z. z. o používaní registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (zákon o ERP).

ERP je klasická elektronická registračná pokladňa, ktorá je fyzicky prítomná v predajne ale naopak VRP je virtuálna registračná pokladňa. Hlavnou výhodou pre živnostníkov, ktorých sa po novom týka táto povinnosť je taká, že si nebudú musieť kupovať drahé pokladnice ale Ministerstvo financií im priamo umožní používať tzv. virtuálne registračné pokladnice. Výnimkou je jedine druh kontroly, ktorý je iba na podnikateľovi. Sám si teda môže zvoliť či chce využívať systém ERP alebo VRP.

Webová aplikácia VRP podporuje viaceré internetové prehliadače ako Internet Explorer, Safari, Firefox, Chrome, Opera. Aplikácia VRP je taktiež dostupná aj pre mobilné telefóny a tablety s operačným systémom Android a iPhone.

Veľkou výhodou VRP je, že si v programe podnikateľ môže viesť svoje pokladničné informácie a nemusí robiť dennú uzávierku. Naopak nevýhodou VRP je že pre prevádzkovanie tejto aplikácie je nutné mať on-line pripojenie na internet. Od rýchlosti pripojenia závisí aj funkčnosť VRP.

V porovnaní s českou evidenciou tržieb môžeme vidieť markantný rozdiel v tom, že používanie VRP je bezplatné na rozdiel od využívania EET, kde podnikateľ musí podstúpiť nutnú počiatočnú investíciu vo forme nákupu pokladnice a systému.

ZÁVER

Téma živnostenského podnikania je v dnešnej dobe veľmi aktuálna a diskutovaná z dôvodu neustálych noviel. Ako sme si mohli všimnúť, právna úprava v oboch krajinách je veľmi podobná ale aj napriek tomu sa objavujú markantné rozdiely v reálnom živote podnikajúcich osôb. Cieľom mojej práce bolo poukázať na tieto konkrétne rozdiely v právnej úprave oboch krajín a to na príkladoch prevádzkovania živnosti cestovnej agentúry, cestovnej kancelárie a realitnej činnosti. Prínos tejto práce vidím taktiež vo väčšom oboznámení čitateľa s právnymi normami a súvisiacimi predpismi, ktoré sa opierajú o živnostenský zákon. Táto práca je pre mňa z môjho subjektívneho hľadiska veľmi významným prínosom a to najmä preto, lebo by som sa aj sama v budúcnosti chcela angažovať v našej rodinnej realitnej firme. V nadväznosti na poslednú časť mojej práce podotýkam, že by bolo výhodnejšie si založiť voľnú živnosť v realitnej činnosti práve v Českej republike, pretože podmienky na získanie živnostenského oprávnenia sú tu v porovnaní so Slovenskou republikou minimálne, čo znamená, že uchádzajúca sa osoba nemusí k žiadosti doložiť žiadne potvrdenie o získaní príslušnej odbornej vzdelanosti k tomuto odvetviu. Taktiež dôležitým faktorom pre výber vhodnej formy živnosti je podľa môjho názoru najmä momentálna ekonomická situácia v danom štáte a od toho odvíjajúce sa ďalšie dôsledky, ktoré sú relevantné pre budúcu perspektívu podnikania. V dôsledku je teda zrejme jasné, že Česká republika je pre prevádzkovanie voľnej živnosti v realitnej činnosti pre mladých budúcich podnikateľov adekvátne voľba a súčasne je tomu tak aj u mňa. Na záver by som podotkla fakt, že nie je možné objektívne určiť, v ktorom štáte je najvýhodnejšie prevádzkovať živnostenské podnikanie, keďže každá činnosť má svoje špecificky určené podmienky odlišné v oboch krajinách. Nemožno teda úplne do budúcnosti predpovedať, akým smerom sa tieto podmienky budú meniť, pretože to závisí na mnohých faktoroch.

ZOZNAM POUŽITÝCH ZDROJOV

ZOZNAM POUŽITÝCH ČESKÝCH ZDROJOV

KAMENNÍK, P., HRABÁNKOVÁ, M., ORLOVÁ, M. *Živnostenský zákon. Zákon o živnostenských úřadech. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2014. 404 s. ISBN 978-80-7478-471-2

STAŠA, J., SRBOVÁ, I. *Živnostenský zákon . Komentář – 4. vydání*. Praha: C.H.BECK, s. r. o., 2008. 562 s. ISBN 978-80-7179-925-2

ZICHOVÁ, J. *Živnostenské podnikání*. Ostrava: KEY Publishing, s. r. o. , 2009. 197 s. ISBN 978-80-7418-001-9

STRAPÁČ, P. *Živnostenské právo*. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015. 112 s. ISBN 978-80-8168-284-1

ZOZNAM POUŽITÝCH ZAHRANIČNÝCH ZDROJOV

Poradca 1/2014 – Živnostenský zákon s komentárom. Žilina: Poradca podnikateľ'a, 2014. 224 s. ISBN 5550048

KOREC, Š., PRÁZNOVSKÝ, A. *Živnostenský zákon*. Bratislava: 2002. 189 s. ISBN 8088929415

ZOZNAM POUŽITÝCH ZÁKONOV

Zákon č. 455/1991 Sb., Živnostenský zákon

Zákon č. 455/1991 Zb., Živnostenský zákon

Zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance

Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii

Zákon č. 89/2014 Sb., Nový občanský zákoník

Zákon č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník

Zákon č. 262/2006 Sb., Zákoník práce

Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči

Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce

Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích

Zákona č. 145/1995 Z. z. o správných poplatkoch

Zákon č. 112/2016 Sb. zákon o evidenci tržeb

Zákonem č. 113/2016 Sb. zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb

Zákon č. 289/2008 Z. z. o používání registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (zákon o ERP).

ZOZNAM POUŽITÝCH INTERNETOVÝCH ZDROJOV

Živnost volná pro fyzické osoby nemající bydliště na území ČR (Občan státu EU, EHP a Švýcarska). [online]. Mgr. Marta Gregorová, 2015 [cit. 2017-02-22]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/zivnost-volna-fo-bydliste-eu-4885.html>

Kedy môže slovenský živnostník alebo firma podnikat' v zahraničí? [online]. Tomáš Vavro, 2015 [cit. 2017-02-22]. Dostupné z: <https://www.podnikajte.sk/manazment-marketing/c/2081/category/zahranicny-obchod/article/firma-podnika-v-zahranici.xhtml>

Podnikanie v Českej republike. [online]. iSITA s.r.o, 2010 [cit. 2017-02-22]. Dostupné z: <https://podnikam.webnoviny.sk/podnikanie-v-ceskej-republike/>

SPRÁVNÍ POPLATKY - aktuální sazebník na úseku živnostenského podnikání a úseku zemědělského podnikatele. [online]. Praha: Odbor živnostenský a občanskosprávních agend, 2016 [cit. 2017-02-22]. Dostupné z: <http://www.praha5.cz/cs/dokument/formulare-zivnostenskeho-uradu-ke-stazeni/209489-spravni-poplatky-aktualni-sazebnik-na-useku-zivnostenskeho-podnikani-a-useku-zemedelskeho-podnikatele>

O co jde. [online]. Praha: Simopt, 2016 [cit. 2017-02-22]. Dostupné z: <http://www.eltrzby.cz/cz/o-co-jde>

Používanie elektronických registračných pokladníc [online]. Finančné riaditeľstvo SR, 2013 [cit. 2017-02-22]. Dostupné z: <https://www.financnasprava.sk/sk/podnikatelia/dane/pouzivanie-ERP>

ZOZNAM SKRATIEK

SR – Slovenská republika

ČR – Česká republika

NOZ – Nový Občanský zákonník

Sb – Sbírka zákonů

Zb – Zbierka zákonov

Z.z – Zbierka zákonov

Kč – Česká koruna

Eur – Euro v príslušnom páde

EET – Elektronická evidence tržeb

ERP – Elektronické registračné pokladnice

VRP – Virtuálne registračné pokladnice

ZOZNAM TABULIEK

Tabulka 1:	37
------------------	----

ZOZNAM PRÍLOH

Príloha č. 1 - Príloha č. 3 k zákonu č. 455/1991 Sb. KONCESOVANÉ ŽIVNOSTI

Provozování cestovní kanceláře

a) vysokoškolské vzdělání ve studijním programu a studijním oboru zaměřeném pro cestovní ruch, nebo

b) vyšší odborné vzdělání v oboru vzdělání zaměřeném na cestovní ruch, nebo

c) střední vzdělání s maturitní zkouškou v oboru vzdělání zaměřeném na cestovní ruch, nebo

d) vysokoškolské vzdělání a 1 rok praxe v oboru, nebo

e) vyšší odborné vzdělání a 3 roky praxe v oboru, nebo

f) střední vzdělání s maturitní zkouškou a 6 let praxe v oboru, nebo

g) osvědčení o rekvalifikaci nebo jiný doklad o odborné kvalifikaci pro příslušnou pracovní činnost vydaný zařízením akreditovaným podle zvláštních právních předpisů, zařízením akreditovaným Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, nebo ministerstvem, do jehož působnosti patří odvětví, v němž je živnost i provozována, a 6 let praxe v oboru, nebo

h) doklad o profesní kvalifikaci pro provozování cestovní kanceláře podle zvláštního právního předpisu*) a 2 roky praxe v oboru

i) doklady podle § 7 odst. 5 písm. b), c), f), g), h) nebo i) živnostenského zákona

Ministerstvo *) zákon č. 179/2006 Sb., o místní ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání) **)zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Meno autora: Manuela Stoynov

Odbor: Právo v podnikaní

Forma štúdia: prezenčné

Názov práce: Porovnanie podmienok pre vznik a prevádzkovanie živnostenského podnikania v Českej a Slovenskej republike

Rok: 2017

Počet strán textu bez príloh: 51

Celkový počet strán príloh: 1

Počet titulov českých použitých zdrojov: 4

Počet titulov zahraničných použitých zdrojov: 2

Počet internetových zdrojov: 6

Vedúci práce: PaedDr. Slavomír Novotný PhD.